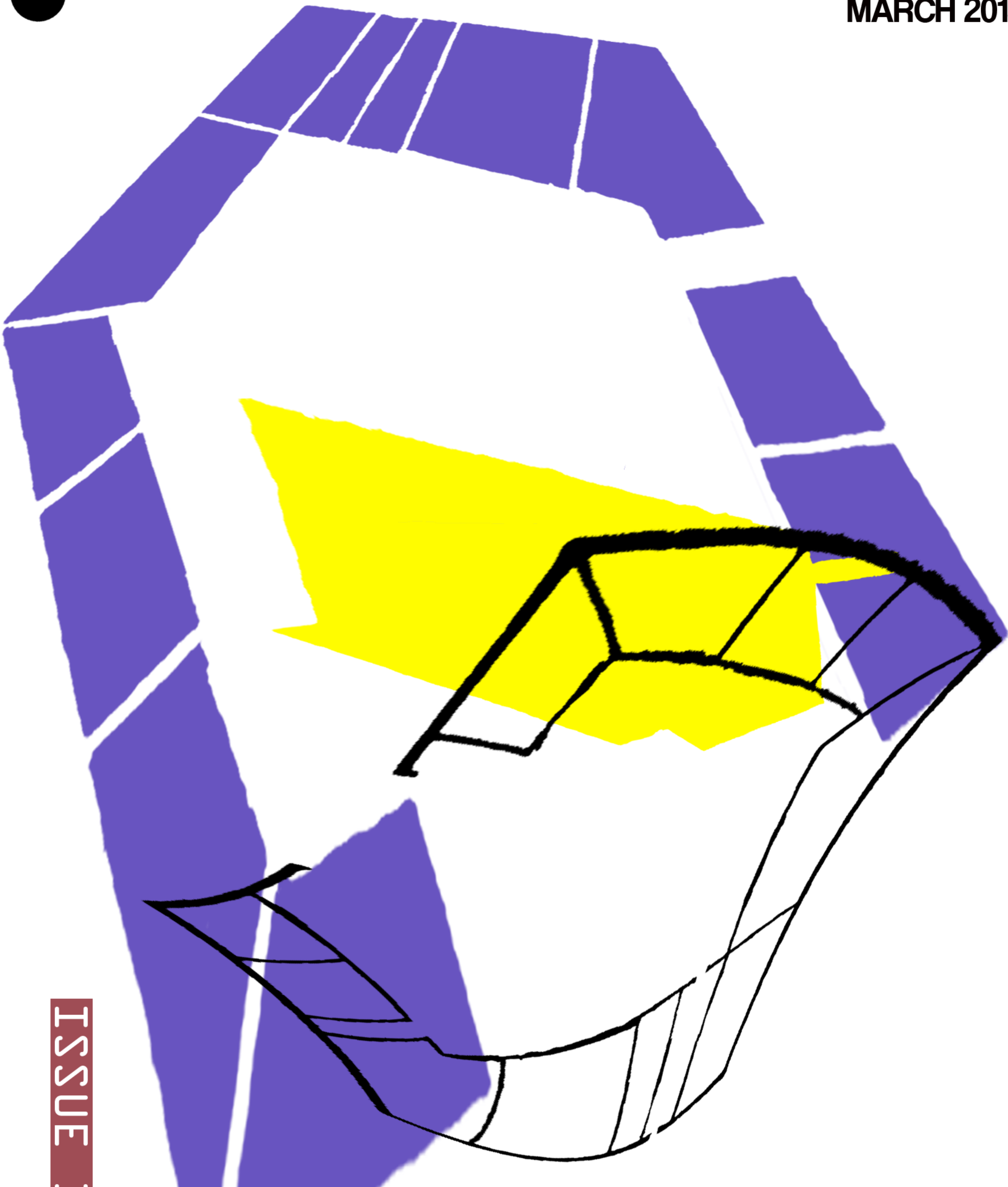
ZERO GEOGRAPHIC

MARCH 2013

ISSUE 11

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ **ZERO ARTISTIC MOVEMENT**

Εκδότης
Z.A.M

Συντακτική Ομάδα
Έκτορας
Κινέζος
Λυκάνθρωπος
ΠΞ
A3roflot
Σκηνοθέτης
Saltibag

Επιμέλεια Ύλης

Λυκάνθρωπος
Κινέζος
ΠΞ
Τάου

Creative Art Director

A3roflot

Επιμέλεια Εξώφυλλου

A3roflot

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

01 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

02 1ο ΜΕΡΟΣ: ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (1910–1920)

08 2ο ΜΕΡΟΣ: ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

10 3ο ΜΕΡΟΣ: LA TOMA ΤΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ – ΜΙΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΣΚΟΥΡΙΕΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

12 4ο ΜΕΡΟΣ: (ΑΝΤΙ)ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΖΑΜ

13 5ο ΜΕΡΟΣ: ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το **Zero Artistic Movement (Z. A. M.)**, είναι ένα αυτόνομο καλλιτεχνικό (και όχι μόνο) κίνημα. ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΤΟΥ ΖΑΜ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΤΑΝΤΑΪΣΤΩΝ, ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟΙ, Ο ΡΕΤΡΟΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟΣ, Ο ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ D.I.Y., Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΥ-ART. Το Z.A.M. είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος συνεχώς εξελίσσεται. Είναι μια αντικαπιταλιστική/ αντικρατική/ διεθνιστική κίνηση με σκοπό τη συνεισφορά στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος.

Το **ZERO GEOGRAPHIC** είναι ένα περιοδικό γεωγραφίας που ακολουθεί την παράδοση της επαναστατικής γεωγραφίας: υπάρχει μια γραμμή που συνδέει το έργο των αναρχικών γεωγράφων Κροπότκιν και Ρεκλύ με τη ψυχογεωγραφία των Καταστασιακών, τις θεωρίες εξάρτησης, τον Harvey και τέλος με τη σημερινή μηδενιστική γεωγραφία της εποχής του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.Βρισκόμαστε εν μέσω διώξεων και γενικευμένων επιθέσεων στο κομμάτι του πληθυσμού που συνεχίζει να αντιστέκεται. Στο μυαλό μας έρχεται ο Γκράμσι που σε μία παρόμοια ιστορική περίοδο με τη σημερινή, φυλακίστηκε από το Μουσολίνι για πολλά χρόνια. Εκεί στη φυλακή πέθανε:

«Δεν μιλώ ποτέ για την αρνητική πλευρά της ζωής μου. Πρώτ' απ' όλα γιατί δε θέλω να παραπονιέμαι - ήμουν ένας μαχητής που δε στάθηκε τυχερός στην άμεση πάλη κι οι μαχητές δεν μπορούν και δεν πρέπει να ελεεινολογούν τη μοίρα τους επειδή πάλεψαν όχι γιατί τους εξανάγκασε κανείς, αλλά γιατί το θέλησαν οι ίδιοι συνειδητά»

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ZERO GEOGRAPHIC -Z.A.M.

ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ (1910-1920)

Το 1910 το Μεξικό ξεσηκώνεται για να διώξει το μισητό δικτάτορα **Πορφύριο Ντίαζ**. Ο Ντίαζ θα ηττηθεί αλλά ο συνασπισμός των επαναστατών που θα τον εκδιώξει θα διαλυθεί αμέσως μετά την πτώση του και οι αλλοτινοί «σύμμαχοι» θα πολεμήσουν μεταξύ τους μέχρι την τελική επικράτηση του αστού Καρράντζα. Η επανάσταση θα κρατήσει πολλά χρόνια και θα σημαδευτεί από εξαιρετική βία και την εμπλοκή των ΗΠΑ.

Το πιο σημαντικό όμως γεγονός της επανάστασης είναι ότι θα βοηθήσει στο να αναδυθούν οι έντονες κοινωνικές διεκδικήσεις του Μεξικάνικου λαού. Όπως και άλλες επαναστάσεις της εποχής που στρέφονταν ενάντια σε απολυταρχικά καθεστώτα, η Μεξικάνικη θα βασιστεί σε μία συμμαχία μεταξύ δημοκρατών αστών (που επιδιώκουν τη δημοκρατία και δε σκοτιζόται ιδιαίτερα για τη φτώχεια του λαού) και γνήσιων κοινωνικών σοσιαλιστών που θα επιζητήσουν τον ταξικό πόλεμο. Στην τελευταία κατηγορία και ειδικά για την περίπτωση του Μεξικού ξεχωρίζουν οι Μεξικάνοι αναρχικοί.

Ο Βίλλα μαζί με τον Ζαπάτα

Ο Αναρχισμός εμφανίστηκε στο Μεξικό στα μέσα του 19^{ου} αι. Μεγάλο ρόλο στη διάδοσή του έπαιξε ο Έλληνας μετανάστης **Πλωτίνος Ροδοκανάκης**, ο οποίος υπήρξε υποστηρικτής των ιδεών του Προυντόν. Τα αδέρφια Μαγκόν έπαιξαν επίσης σημαντικό ρόλο στην εδραίωση του αναρχισμού στο Μεξικό. Μέχρι το 1910 ο αναρχισμός αποτελούσε μία σημαντική δύναμη στη Μεξικάνικη κοινωνία που άνοιξε το δρόμο για την επαναστατική εποποιία των Ζαπατίστας.

Κάποιοι αναρχικοί θεωρούν τόσο τον Βίλλα όσο και τον Ζαπάτα (τις κυρίαρχες μορφές της Μεξικάνικης επανάστασης) αναρχικούς. Προφανώς εδώ οι απόψεις διίστανται καθώς ο Βίλλα δεν υπήρξε αναρχικός σε αντίθεση με τον Ζαπάτα που σίγουρα είχε πολλές αντιεξουσιαστικές επιρροές. Υπήρξαν πάντως και οι δύο γνήσιοι επαναστάτες που έδωσαν τη ζωή τους για την επανάσταση.

ΠΑΝΤΣΟ ΒΙΛΛΑ

Ο **Πάντσο Βίλλα** γεννήθηκε το 1877. Ήταν πολύ φτωχός και όπως ήταν φυσικό έμεινε αγράμματος, ενώ έζησε δύσκολα παιδικά χρόνια. Ο Πάντσο Βίλλα έγινε φυγόδικος στα 16 του χρόνια, επειδή σκότωσε έναν κτηματία που βίασε την αδελφή του. Σαν λογική συνέπεια όλων των παραπάνω, ο Βίλλα πήρε σύντομα το δρόμο για τα βουνά όπου διέπρεψε σαν ληστής και έγινε αρχηγός συμμορίας. Το 1909 γνωρίζεται με τον δημοκράτη γαιοκτήμονα **Φρανσίσκο Μαδέρο** και γίνονται φίλοι. Ο τελευταίος ηγείται της επανάστασης του 1910. Έτσι και ο Βίλλα προσχωρεί στον αγώνα εναντίον του

δικτάτορα, Πορφύριου Ντίας, αναλαμβάνοντας στο Βόρειο Μεξικό να οργανώσει την ένοπλη εξέγερση.

Ο Βίλλα σύντομα κατηγορείται από τσιφλικάδες και στέλνεται στη φυλακή, αλλά με παρέμβαση του Μαδέρο απελευθερώνεται και φεύγει στο Ελ Πάσο, πόλη που οι ΗΠΑ είχαν προσαρτήσει σχετικά πρόσφατα από το Μεξικό. Ο Βίλλα ποτέ δεν αναγνώρισε την κατοχή εδαφών του Μεξικού από τις ΗΠΑ. Ο Βίλλα όπως πολλοί λατινοαμερικάνοι επαναστάτες της εποχής, μισούσε τις ΗΠΑ και την αποικιοκρατία τους. Ο Ντίαζ ήταν άλλωστε μία μαριονέτα των ΗΠΑ. Ονειρευόταν μια ειρηνική ζωή για τους φτωχούς λαούς της νότιας Αμερικής χωρίς τη δεσποτεία των ΗΠΑ. Ο Βίλλα πίστευε ότι τα εδάφη που τώρα κατείχαν οι ΗΠΑ ήταν εδάφη του Μεξικού. Δεν αναγνώριζε τα σύνορα και μπαινόβγαινε όποτε ήθελε.

ΕΜΙΛΙΑΝΟ ΖΑΠΑΤΑ

Ο Ζαπάτα γεννήθηκε το 1879 και καταγόταν από οικογένεια της μεσαίας κοινωνικής τάξης. Από μικρός μισούσε τους μεγαλοτσιφλικάδες και σε ηλικία 18 ετών φυλακίστηκε για μικρό διάστημα, στην προσπάθειά του να υπερασπίσει τους φτωχούς. Το 1909 ο Ζαπάτα εκλέχτηκε από τους συγχωριανούς του επικεφαλής της Επιτροπής Άμυνας για την περιφρούρηση των περιουσιών των μικρο-γαιοκτημόνων, οι οποίες είχαν καταπατηθεί. Τον Νοέμβριο του 1910 ξέσπασε μεγάλη αγροτική εξέγερση στη χώρα, υπό τον Φρανσίσκο Μαδέρο. Ο Ζαπάτα προσχώρησε στην Επανάσταση, μία επανάσταση που δεν είχε ξεκάθαρο ταξικό κίνητρο αλλά σίγουρα υποσχόταν πολλά όπως αναδιανομή της γης, δημοκρατία και εξέγερση ενάντια στην ηγεμονία των ΗΠΑ. Ιδεολογικά βέβαια ο Ζαπάτα έχει επηρεαστεί από τον Μεξικάνο αναρχικό Μαρόν και τον Ρώσο γεωγράφο **Κροπότκιν**, οπότε αποσκοπούσε στο να πάει την επανάσταση πιο μακριά από εκεί που ήθελαν οι διάφοροι αστοί πρόσκαιροι «σύμμαχοί» του.

Τελικά ο Μαδέρο ενώ επιβλήθηκε, παρέκλινε από τις αρχικές θέσεις της Επανάστασης αρνούμενος να διατάξει αναδιανομή της γης . Τότε ο Ζαπάτα προχώρησε, με τη βοήθεια του αναρχικού δασκάλου **Οτίλιο Μοντάνιο Σάντσεζ**, σε κατάρτιση δικού του επαναστατικού αγροτικού προγράμματος. Το πρόγραμμα αυτό , που ονομάστηκε **"πρόγραμμα Αγιάλα"**, προέβλεπε τη δήμευση και τη διανομή στους ακτήμονες του ενός τρίτου των κτημάτων των τσιφλικάδων και την επιστροφή στους μικροϊδιοκτήτες όλων των κατασχεθέντων λόγω χρεών. Ήταν ένα πρόγραμμα στην ουσία του επαναστατικό, που όμως δεν αποσκοπούσε στην κατάργηση του κράτους και στην αναρχική κοινωνία. Πάντως ο στρατός του Ζαπάτα πέτυχε μεγάλες νίκες και κατέλαβε τη μία πόλη μετά την άλλη. Επίσης ήταν ο μόνος στρατός στον οποίο πολεμούσαν και γυναίκες. Η ένοπλη σύγκρουση με το Μαδέρο μάλλον δε θα αργούσε (ο Ζαπάτα τον είχε ήδη ανακηρύξει εχθρό της επανάστασης). Όμως ο Μαδέρο δολοφονήθηκε ξαφνικά και η Μεξικάνικη επανάσταση πήρε μία απρόσμενη τροπή.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ Η ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΗΠΑ

Εκείνη την εποχή λοιπόν που αναπτυσσόταν ισχυρό αγροτικό κίνημα με την ηγεσία του Ζαπάτα στο Νότο, ο Πάντσο Βίλλα στο Βορρά έκλεβε τους πλουσίους και τα έδινε στους φτωχούς. Να τονίσουμε εδώ μια σημαντική διαφορά. Ο Βίλλα δεν ήταν αναρχικός καθώς δεν πίστευε στην κατάργηση των τάξεων (αν και βοηθούσε τους φτωχούς και αποσκοπούσε στην κατάργηση των διακρίσεων) σε αντίθεση με τον Ζαπάτα που είχε σαφείς αναρχικές τάσεις. Άρα δε μιλάμε για ένα αρραγές αναρχικό επαναστατικό μέτωπο όπως αυτό της CNT στην Ισπανία , αλλά μία αγροτική επανάσταση με έντονα σοσιαλιστικά και αναρχικά στοιχεία που εντασσόταν όμως μέσα σε ένα ευρύτερο κίνημα (με τη συμμετοχή πολλών αστών και δημοκρατικών) που αποσκοπούσε στη δημοκρατικοποίηση του Μεξικού και την εθνική απελευθέρωση από την κηδεμονία των ΗΠΑ.

Ειδική μνεία πρέπει να γίνει και στον αναρχικό επαναστάτη **Ρικάρντο Φλόρες Μαγκόν**. Γεννήθηκε το 1874. Από νεαρή ηλικία συμμετείχε σε φοιτητικά κινήματα ενάντια στον Πορφύριο Ντίαζ και εργάστηκε ως δημοσιογράφος στον Τύπο της αντιπολίτευσης. Το 1906 στις ΗΠΑ, ιδρύθηκε η αναρχική οργάνωση **Partido Liberal Mexicano (PML)**. Ο Ρικάρντο Φλόρες Μαγκόν ήταν ο πνευματικος πρόδρομος μιας επανάστασης που προηγήθηκε εκείνης του 1910 και έλαβε χώρα στο Μεξικό το 1906, όπου προώθησε τον ένοπλο αγώνα κατά μήκος των συνόρων των ΗΠΑ , ενώ προσπάθησε να επεκτείνει την κοινωνική επανάσταση και στο υπόλοιπο Μεξικό. Το 1911 κατά τη διάρκεια της επανάστασης, οι αναρχικοί υποστηρικτές του Μαγκόν – "*Μαγκονίστας*"– απελευθέρωσαν την περιοχή της Baja California για έξι μήνες, αλλά οι ένοπλες δραστηριότητες του PLM δεν κατάφεραν να επηρεάσουν ουσιαστικά το ένοπλο κίνημα που ξεκίνησε το 1910 και να του δώσουν μία πιο αντιεξουσιαστική κατεύθυνση. Ο μεγάλος εκείνος επαναστάτης κατέφυγε στις ΗΠΑ το 1904 όπου πέρασε τον περισσότερο καιρό στη φυλακή όπου και πέθανε (ενώ πολλοί υποστηρίζουν ότι δολοφονήθηκε).

Όπως και να έχει η αγροτική αυτή επανάσταση του Μεξικού που ξεκίνησε μετά τη δολοφονία του Μαδέρο το 1913 και που στράφηκε ενάντια στον **Χουέρτα** (το δολοφόνο του Μαδέρο), απαιτούσε κοινωνική δικαιοσύνη. Τελικά οι επαναστάτες μπαίνουν στην πόλη του Μεξικού, ο **Βίλλα** από το Βορρά και ο **Ζαπάτα** από το Νότο, ενώ ο Χουέρτα δραπετεύει με το στρατό του στο κεντρικό Μεξικό. Μάλιστα όπως ήδη αναφέραμε, οι Μαγκονίστας ελέγχουν το βόρειο κομμάτι της Baja California.

Flores Magon

Υπό την πίεση των γεγονότων, τελικά το 1915 οι ΗΠΑ αναγκάζονται να αποσύρουν την υποστήριξή τους από το Χουέρτα που δεν απολαμβάνει κοινωνική αποδοχή, και την εξουσία αναλαμβάνει ο Καρράντζα, σύμμαχος του Μαδέρο.

Οι Αμερικάνοι είχαν μάθει από τότε να εισβάλλουν όπου θέλουν. Θεωρούσαν ακατανόητο κάποιος να εισβάλει στα «ιερά» εδάφη τους. Ο Βίλλα το έκανε και αυτό. Η «θρυλική» του επέλαση οδήγησε στον εμπρησμό μιας συνοριακής πόλης των ΗΠΑ στο Νέο Μεξικό και στην ήττα των Βιλλίστας. Ο αντίκτυπος όμως από αυτή την πράξη υπήρξε μεγάλος. Το Μάρτιο του 1916 εισβάλλουν στρατεύματα των ΗΠΑ στο Μεξικό,

για να κυνηγήσουν τον Βίλλα, ο οποίος τους κάνει ανταρτοπόλεμο. Τελικά τα στρατεύματα των ΗΠΑ με απώλειες 100 ανδρών αναγκάζονται να αποχωρήσουν άπρακτα.

Σε άλλο μέτωπο της επανάστασης, ο Ζαπάτα νικά τον στρατό του Καρράντζα στο Νότο. Τελικά ο Καρράντζα αναγκάζεται να ψηφίσει το 1917 νόμο για παραχώρηση των τσιφλικιών στους αγρότες, και περιορισμό των κεφαλαιούχων των ΗΠΑ. Μία έμμεση νίκη σίγουρα των κοινωνικών αγωνιστών – **Μαγκονίστας, Ζαπατίστας και Βιλλίστας** που πίεζαν προς εκείνη την κατεύθυνση. Μην ξεχνάμε ότι ο Καρράντζα χρειαζόταν την κοινωνική υποστήριξη του λαού και έπρεπε να υποσκελίσει τη δημοφιλία των ανταρτών που αγωνίζονταν για το αγροτικό θέμα.

Το τέλος των επαναστατών όμως δε θα είναι καλό, καθώς οι συνασπισμένοι αστοί έχουν αποφασίσει να επιβληθούν με κάθε τρόπο. Το 1919 σκοτώνουν σε ενέδρα τον Εμιλιάνο Ζαπάτα, ενώ το 1923 σκοτώνουν σε ενέδρα τον Βίλλα. Μάλιστα ιδρύουν το Θεσμικό Επαναστατικό Κόμμα, το οποίο κυβέρνησε το Μεξικό για 80 χρόνια. Τα πρώτα χρόνια, το κόμμα αυτό και υπό την πίεση των γεγονότων θα πάρει κάποια ριζοσπαστικά μέτρα υπέρ των φτωχών. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει την πεπατημένη των υπόλοιπων διεφθαρμένων καθεστώτων της Λατινικής Αμερικής (αυταρχισμός, πολιτικές λιτοτητας και φτωχοποιησης κλπ) ενώ η πρόσδεση του Μεξικού με τις ΗΠΑ θα γίνει ολοκληρωτική.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Το Χόλυγουντ εκμεταλλεύτηκε αρκετά το ζήτημα με δεκάδες ταινίες (αμφιβόλου ποιότητας, με τους επαναστάτες να παρουσιάζονται σαν μεξικάνικες καρικατούρες βίας και αλκοολισμού) να γυρίζονται γύρω από τη ζωή των Ζαπάτα και Βίλλα. Ξεχωρίζουν κάπως αυτές με πρωταγωνιστές τον Τέλη Σαβάλα (για τον Βίλλα) και Γιουλ Μπρύνερ (για τον Ζαπάτα). Το αριστούργημα θα έρθει όμως από τον αιρετικό του Χόλυγουντ τον Σαμ Πέκιπνα που με το αριστούργημά του «**Άγρια συμμορία**» θα καταθέσει το δικό του πολιτικό μανιφέστο.

Στη μουσική έχουν γραφτεί άπειρα τραγούδια στη Λατινική Αμερική όπου οι Βίλλα και Ζαπάτα είναι θρύλοι. Στην Ελλάδα κυκλοφόρησε το «Εμιλίανο Ζαπάτα» (1977) του Λευτέρη Πουλόπουλου και Γιάννη Γλέζου (στίχοι Neruda). Όμως και η μουσική underground τίμησε τους επαναστάτες. Αναφέρω ενδεικτικά τους Brujeria και το τραγούδι «division del norte».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σε στρατηγικό επίπεδο ο Βίλλα και ο Ζαπάτα αναγνωρίστηκαν σαν ειδήμονες του αντάρτικου πολέμου και επηρέασαν γενιές μετέπειτα επαναστατών. Ο Βίλλα ειδικά θεωρείται μεγάλος στρατηγός με πολλές νίκες στο ενεργητικό του (αναφέρω ενδεικτικά τις μάχες Ciudad Juárez, Tierra Blanc και Zacatecas).

Σε πολιτικοκοινωνικό επίπεδο, ο Ζαπάτα, ο Βίλλα και οι Μαγκονίστας πριν ηττηθούν βόηθησαν στην ανατροπή του δικτάκτορα Ντίαζ. Στη συνέχεια «ηττήθηκαν» σε έναν άνισο αγώνα. Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Η επίδραση των κοινωνικών

ανταρτών και ειδικά των Ζαπατίστας υπήρξε σαρωτική. Την ιστορία και την πολιτική άλλωστε πρέπει να τις μελετά κάποιος σε μακροπρόθεσμο επίπεδο. Δεν είναι το παν οι ήττες και οι νίκες στα πεδία των μαχών. Πράγματι η ήττα των Ζαπατίστας γίνεται νίκη αν κάποιος μελετήσει την ιστορική διαδρομή του Μεξικού. Αν και οι περισσότεροι λοιπόν ιστορικοί χρεώνουν τον Ζαπάτα στους ηττημένους επαναστάτες, αυτό δεν είναι παρά η μισή αλήθεια. Γιατί αν και ο Ζαπάτα πέθανε και το κίνημά του διαλύθηκε, οι ιδέες που αυτό το κίνημα έσπειρε στη μεξικάνικη κοινωνία έδωσαν καρπούς. Πιο συγκεκριμένα, ο Ζαπάτα επηρέασε με το πλάνο Αγιάλα τις μεταρρυθμίσεις του Καρράντζα υπέρ των αγροτών που έγιναν πράξη ουσιαστικά μετά τη δεκαετία του ΄30 και βοήθησαν στην αναβάθμιση της ζωής του Μεξικάνικου λαού. Πολλοί φτωχοί Μεξικάνοι χρωστάνε στους Ζαπατίστας και στον αγώνα τους, τη βελτίωση της ζωής τους. Ο Ζαπάτα είναι λοιπόν μία κλασσική περίπτωση αγωνιστή που νίκησε χάνοντας.

Επίσης η πολιτική κληρονομιά αυτών των κοινωνικών επαναστατών είναι ζωντανή στο Μεξικό σήμερα. Τόσο οι σημερινοί Ζαπατίστας (EZLN), οι Βιλλίστας (Francisco Villa Popular Front), όσο και οι Μαγκονίστας (“**Popular Indigenous Council of Oaxaca "Ricardo Flores Magón"**) διατηρούν ζωντανή την παράδοση αυτή του ιδιόμορφου αναρχισμού που αναπτύχθηκε στο Μεξικό (ένας αναρχισμός που συνδυάζει τις τοπικές ιθαγενείς παραδόσεις με τα ελευθεριακά πιστεύω των αναρχικών φιλοσόφων).

Την ίδια περίπου χρονική περίοδο με τον Ζαπάτα, οι Ουκρανοί αναρχικοί θα ξεκινήσουν το δικό τους αντάρτικο (Μαχνοβίτσα). Λίγα χρόνια αργότερα οι Ισπανοί αναρχικοί θα συγκρουστούν με τον Φράνκο. Ο Β΄παγκόσμιος πόλεμος θα σημάνει το τέλος των μεγάλων αναρχικών αντάρτικων και την πρωτοκαθεδρία θα αναλάβουν τα μαοϊκά και σταλινικά κινήματα (υπό τη γενναιόδωρη χρηματοδότηση Μόσχας και Πεκίνου αντίστοιχα). Τα κινήματα των αναρχικών (CNT, Μαχνοβίτσα κλπ) θα συκοφαντηθούν τόσο από τους νεοφιλέλευθερους ιστορικούς όσο και από τους μαρξιστές. Για χρόνια ο Μάχνο, ο Βίλλα και ο Ζαπάτα παρουσιάζονταν στην καλύτερη περίπτωση σαν ρομαντικοί ληστές, αν και οι λαοί που είχαν πάει μέρος στα συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα είχαν διαφορετική άποψη.

Τις τελευταίες δεκαετίες αναρχικοί και ελευθεριακοί μαρξιστές ανέτρεψαν αυτή την εικόνα φέροντας στην επιφάνεια τα καλά κρυμμένα μυστικά. Οι ιστορικές πηγές και τα ντοκουμέντα δικαίωσαν έστω και καθυστερημένα τους αγώνες εκείνων των ελευθεριακών ανταρτών. Τελικά όμως το Μεξικό έγινε μία αποικία των ΗΠΑ (σίγουρα ο χειρότερος εφιάλτης του Βίλλα). Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι τα τελευταία χρόνια 40.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους στον «πόλεμο των ναρκωτικών» που γίνεται υπό τις ευλογίες και την καθοδήγηση των ΗΠΑ. Σίγουρα δε μένει παρά να αναρωτηθούμε πως θα ήταν το Μεξικό σήμερα αν ο Ζαπάτα και οι χιλιάδες εξεγερμένοι είχαν τελικά επικρατήσει και η κοινωνική επανάσταση πήγαινε πιο μακριά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τέος Ρόμβος (2005)“ΠΛΩΤΙΝΟΣ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ - ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ” , Ηλέκτρα

Τζολ (1975),"Αναρχικοί",εκδόσεις Επίκουρος

Β. Μπιελάς και Α. Μπιελάς(2008) "Οι δρόμοι του Νεστορ Μαχνο",εκδόσεις Βαβυλωνία

http://www.russellmeansfreedom.com/tag/pancho-villa/

http://flag.blackened.net/revolt/mexico/history/anarchism_1910.html

Πήτερ Νιούελ, Ντέιβ Πουλ (1997),“Ο Ζαπάτα, ο Μαγκόν και η Μεξικανική επανάσταση”, Ελεύθερος Τύπος

Μέρος Δεύτερο

ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Ξεκίνησαν οι ιδεολογικές και πολιτικές διώξεις στην Κρήτη. Τώρα πια σε διώκουν ξεκάθαρα για τις απόψεις σου! Παρουσιάζουμε δύο περιπτώσεις, μέσω άρθρων που γράψανε οι ίδιοι οι διωκόμενοι, αν και είναι οι διώξεις στο νησί είναι βέβαια περισσότερες (βλέπε πχ. Αποπηγάδι). Στην πρώτη (Χανιά) τη δουλειά ενάντια στους κοινωνικούς αγωνιστές την έκαναν ασφαλίτες, ενώ στη δεύτερη (Ηράκλειο) ακαδημαϊκοί! Μπάτσοι, ακαδημαϊκοί, δημοσιογράφοι όλοι ενωμένοι στον αγώνα υπέρ της Τρόικας και του Ελληνικού κράτους.

ΟΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΠΑΝΕ ΣΥΝΝΕΦΟ

Οι τελευταίες διώξεις στα Χανιά είναι πια το αποκορύφωμα της εμπάθειας εκ μέρους της εγχώριας διαπλεκόμενης οικονομικοπολιτικής ελίτ. Ξεπεσμένη πια στα μάτια των Χανιωτών, θαρρεί πως θα τους υπενθυμίσει "ποιος είναι το αφεντικό" και θα τους τουμπάρει παριστάνοντας το θύμα, με το να φοβερίσει πάλι μερικούς "συνήθεις υπόπτους". Και η διαβόητη "Ασφάλεια" Χανίων, σαν γνήσιο παραμάγαζο των εσαεί βουλευτάδων, σπεύδει να κάνει τα "μαγικά" της. Μην έχοντας απολύτως τίποτε το χειροπιαστό εναντίον εκείνων που την έπεσαν στα βουλευτικά γραφεία, το μόνο που τους απέμεινε ήταν να ενοχοποιήσουν την ίδια την πορεία των 1000 και πλέον πολιτών, ως υπεύθυνη για την "διατάραξη κοινής ειρήνης" στην πόλη. Την πορεία δηλ, που ένα ακόμη μεγαλύτερο πλήθος πολιτών αποφάσισε να κάνει, ελεύθερα και αμεσοδημοκρατικά λίγο νωρίτερα στην πλατεία των Αγανακτισμένων. Οκτώ πολίτες, ανάμεσα σε εκατοντάδες, "αναγνωρίστηκαν" από κάμερες ασφάλειας απλώς να συμμετέχουν στην πορεία, κάτι που μολαταύτα αρκεί για να τους καθιστά γενικώς υπόλογους(!) ...διότι, λέει, η πορεία "εξετράπη". Φυσικά με αυτήν την δικολαβική λογική, υπόλογοι ήταν οι πάντες που βρέθηκαν μαζί με τους οκτώ στο δρόμο εκείνη την μέρα της ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου – δηλ. "εγώ κι εσύ κι η γάτα μου μαζί", που λέγανε κι οι Κατσιμιχαίοι παλιά...

Πιο προκλητική είναι η περίπτωση δύο εκ των "υπόπτων", οι οποίοι "προστέθηκαν" στη δίωξη μετά από παρέλευση εφτά (7) μηνών σε σχέση με τους υπόλοιπους, ύστερα από μαρτυρίες ασφαλιτών. Οι δύο αυτοί μάλιστα – ένας εκ των οποίων είναι και ο υποφαινόμενος – περιγράφονται από τους διώκτες τους ως "υποκινητές"(!) της πορείας, κάτι δηλ. σαν έμμεσα υπόλογοι(;) και των παράλληλων "εισόδων" στα βουλευτικά γραφεία, κατά τη διάρκειά της.

Κανείς δεν μπορεί να μπει φυσικά στο μυαλό ενός υπερασπιστή του Νόμου που θυμάται μετά από μήνες και μήνες τους "υποκινητές" κάποιας πορείας! Θα μπορούσε να είναι αστείο, αλλά δεν είναι πλέον, καθώς μετά από τόσες πολιτικές διώξεις που γίνονται στα Χανιά, σε λίγο δεν θα βρίσκουμε μάρτυρες υπεράσπισης, αφού θα είναι όλοι υπόδικοι για κάτι. Θα μπορούσε από την άλλη, να εκληφθεί ακόμη και ως κολακευτικός ο χαρακτηρισμός "υποκινητής", αν φυσικά δεν γνωρίζαμε όλοι και όλες –πολύ καλά– πως οι πραγματικοί υποκινητές της αγανάκτησης του κόσμου, είναι εκείνοι οι "αξιότιμοι κύριοι" που συνήθισαν σε τεμενάδες τόσα χρόνια..... και τώρα βεβαίως τους κακοπάει... Ας το γνωρίζουν όμως: απ' τα μαλλιά τους πιάνονται!

ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗΣ

ΔΙΩΞΕΙΣ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΚΡΗΤΗΣ

Όταν κάποιος ακούει τη λέξη καταστολή, το πρώτο πράγμα που του έρχεται στο μυαλό είναι οι ματάδες. Όμως το κράτος έχει και άλλους τρόπους να επιφέρει τη καταστολή. Συγκεκριμένα αναφέρομαι στους καθηγητές του φυσικού Κρήτης οι οποίοι όσον αφορά τις φοιτητικές κινητοποιήσεις ανέκαθεν παίζανε ρόλο δικαστή–καταστολέα (κόβουν εξεταστικές, μπλοκάρουν από μεταπτυχιακά, στοχοποιούν και τρομοκρατούν). Όμως η απόφασή τους να διώξουνε πειθαρχικά (και ποινικά) 12 φοιτητές ξεπερνάει κάθε όριο ανοχής.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή : ο σύλλογος φοιτητών του φυσικού είχε πάρει και αυτός μέρος στις κινητοποιήσεις κατά του νόμου Διαμαντοπούλου με τέσσερις(!) μέρες κατάληψη . Οι καθηγητές ως συνήθως σε αντίθεση με όλες τις υπόλοιπες σχολές δεν δέχτηκαν να δώσουν τα μαθήματα που είχαν χαθεί. Έπειτα από επανειλημμένες (και αποτυχημένες) προσπάθειες από τη μεριά των φοιτητών για συνεννόηση με τους καθηγητές, το Δ.Σ. πήρε απόφαση για αποκλεισμό της αίθουσας όπου θα γινόταν η Γ.Σ.Τ . με θέμα την εξεταστική μέχρι να αποφασίσουν να μας δώσουν την εξεταστική. Στις 10 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε η κινητοποίηση με μέσο όρο 200 άτομα ανά πάσα στιγμή και διήρκησε 13 ώρες. Παρόντες ήταν φοιτητές του φυσικού και άλλων σχολών όπως και μέλη του αντιεξουσιαστικού χώρου. Και τις 13 ώρες οι καθηγητές ήταν ελεύθεροι να μπαινοβγαίνουν στην αίθουσα όμως πήγαιναν τουαλέτα με συνοδεία λόγω φόβου για κλήση στην αστυνομία. Ίσα ίσα που από ένα σημείο και μετά μπήκε ένας άκυρος καθηγητής από το παράθυρο και όταν τους είπαμε να τους πάμε φαγητό μας ανακοίνωσαν ότι κάνουν απεργία πείνας! Μετά από ένα σημείο άρχισε να μαζεύεται κόσμος ο οποίος υποστήριζε ότι η κινητοποίηση έχει χάσει την αρχική της σημασία (και πλεον αφορούσε το αν θα μπουν οι μπάτσοι στο πανεπιστήμιο) με αποτέλεσμα να λήξει στη μία το βράδυ με ήττα των φοιτητών.

Από την επόμενη μέρα άρχισε η αντεπίθεση. Συγκεκριμένα 12 φοιτητές (οι 7 ήταν τα μέλη του Δ.Σ. που ήταν παρόντες) καλέστηκαν σε Ένορκη Διοικητική Εξέταση με πολύ γενικές κατηγορίες και τέσσερις με την επιπλέον κατηγορία άσκησης βίας ! Να σημειωθεί ότι στους κατηγορούμενους υπήρχαν δύο πασπίτες και ένας δαπίτης (μέλη του ΔΣ) και ότι οι προβλεπόμενες ποινές είναι από άρση εξαμήνου μέχρι και διαγραφή. Ο σύλλογος φοιτητών αποφάσισε ότι κανένας δεν θα έπρεπε να καταθέσει ατομικά. Ταυτόχρονα διενεργήθηκε έρευνα από πταισματοδίκη (μάλλον από μήνυση χωρίς να είναι όμως αποδεδειγμένο). Εν τέλει η ΕΔΕ έβγαλε ένα πόρισμα το οποίο όμως δεν μας γνωστοποιήθηκε για ένα χρόνο.

Που μας φέρνει στο σήμερα. Οι 12 φοιτητές κληθήκαν σε απολογία επί της Κοσμητείας με βάση το πόρισμα της ΕΔΕ το οποίο ήταν ασαφές για τους 11 και απαλλακτικό για το δαπίτη. Αυτή τη φορά αποφάσισε να εμπλακεί και ο Συριζα... Την ημέρα που είχε οριστεί η συνεδρίαση ορίστηκε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας (χωρίς σπάσιμο) από φορείς της κοινωνίας με αποτέλεσμα (καλώς ή κακώς) να μη γίνει η συνεδρίαση με τη ψευδή πρόφαση «δυσκολία πρόσβασης στην αίθουσα». Υπήρξε και δεύτερη παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τη σύγκλητο στο Ρέθυμνο χωρίς όμως κάποιο αποτέλεσμα πέρα από το να φανεί στις κάμερες. Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει τίποτα νεότερο ούτε έχει οριστεί ημερομηνία για μια νέα συνεδρίαση χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι οι καθηγητές φοβήθηκαν και θα σταματήσουνε.

Φοιτητής Φυσικού Κρήτης

Μέρος Τρίτο

LA TOMA ΤΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ – ΜΙΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΣΚΟΥΡΙΕΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η περιοχή της **La Toma** βρίσκεται στην επαρχία **Cauca** στο νοτιοδυτικό κομμάτι της Κολομβίας. Η ιδιαιτερότητα της περιοχής αυτής, όπως και στις Σκουριές Χαλκιδικής, είναι ότι διαθέτει πλούσια κοιτάσματα χρυσού, τα οποία λιγουρεύονται διάφορες εταιρείες. Το πρόβλημα, όμως, για να προχωρήσει η εκμετάλλευση των εδαφών αυτών, αποτελεί ο ντόπιος πληθυσμός ο οποίος συνίσταται από αφρο-κολομβιανούς και ιθαγενείς (**Paez**) που ζούνε χρόνια στο μέρος αυτό ασκώντας παραδοσιακές πρακτικές για τη διαχείριση της γης.

Η ΣΦΑΓΗ ΣΤΟ ALTO NAYA

Η Κολομβία, βέβαια, είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση. Οι παραστρατιωτικές ομάδες αλωνίζουν πολλές φορές με την ανέχεια του κράτους. Κάτι τέτοιο έγινε και τον Απρίλιο 2001 στη σφαγή από παραστρατιωτικά τάγματα θανάτου που έδρασαν στην περιοχή αυτή, γνωστή ως η σφαγή στο **Alto Naya**. Οι έρευνες που έγιναν αναφέρουν ότι παραστρατιωτικές ομάδες σφάγιασαν με βάρβαρο τρόπο περίπου 130 κατοίκους και τρομοκράτησαν τους υπολοίπους ώστε να εγκαταλείψουν την περιοχή και να εκτοπιστούν μακριά. Περίπου 4000 αναγκάστηκαν να φύγουν, αν και αργότερα πολλοί επέστρεψαν σταδιακά. Επίσης, ο στρατός ο οποίος βρισκόταν σε κοντινή περιοχή, εν γνώσει του, δεν επενέβη για να αποτρέψει το γεγονός αυτό. Η εξήγηση που δίνεται σχετίζεται τόσο με το εμπόριο κόκας αλλά και με τα κοιτάσματα χρυσού. Ήταν ένας τρόπος να εκδιώξουν από την περιοχή τους ιθαγενείς ώστε να «αδειάσει» η γη που χρειάζονται για την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων.

ÁGUILAS NEGRAS Vs ΙΘΑΓΕΝΩΝ

Ο ντόπιος πληθυσμός προσπαθεί να αντισταθεί, κυρίως με ειρηνικό τρόπο, απέναντι στις απειλές που συνεχίζουν να δέχονται όσοι δεν θέλουν να παραχωρήσουν εδάφη για την εξόρυξη χρυσού. Το βρώμικο ρόλο έχει αναλάβει μεταξύ άλλων η ακροδεξιά παραστρατιωτική οργάνωση **Águilas Negras** (Μαύροι Αετοί). Εκτός από την ανάμειξή τους στον πόλεμο των ναρκωτικών εμπλέκονται στο νέο προσοδοφόρο «παιχνίδι» για την κυριαρχία στα εδάφη που είναι πλούσια σε κοιτάσματα χρυσού. Οι μέθοδοί τους περιλαμβάνουν απειλές για τη ζωή όσων ηγούνται της προσπάθειας εξασφάλισης των δικαιωμάτων των ντόπιων στην περιοχή , για απαγωγές παιδιών και για επανάληψη της σφαγής σαν αυτή που έγινε στο Alto Naya.

Να διευκρινίσουμε ότι οι ντόπιοι δεν ζητάνε την μη εξόρυξη κοιτασμάτων, αλλά την εφαρμογή των παραδοσιακών τεχνικών που χρησιμοποιούνε οι ίδιοι σεβόμενοι το περιβάλλον και επιπρόσθετα αυτή να γίνεται από τους κατοίκους της περιοχής και όχι από τα κοράκια των μεγάλων εταιρειών. Παρ' όλα αυτά δεν τους έχει αναγνωριστεί το δικαίωμα αυτό από το κράτος της Κολομβίας ενώ το 2009 έλαβαν

και τις πρώτες αποφάσεις της κυβέρνησης για αναγκαστική εγκατάλειψη των εδαφών.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ – LA TOMA ΣΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Το κράτος λοιπόν με τη βοήθεια παραστρατιωτικών ομάδων προσπαθεί εδώ και πολλά χρόνια να εκδιώξει τον ντόπιο πληθυσμό στη La Toma. Την κατάσταση αυτή έχουν εκμεταλλευτεί διάφορες εταιρείες εξόρυξης χρυσού και έχουν καταφέρει με παράνομο, ή μη, τρόπο να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους. Από την άλλη μεριά οι ντόπιοι επιμένουν στην ανυπακοή στις αποφάσεις έξωσης.
Στη Χαλκιδική, από την άλλη, το ρόλο των παραστρατιωτικών έχουν αναλάβει οι δυνάμεις της ελληνικής αστυνομίας οι οποίες με αφορμή την επίθεση στις εγκαταστάσεις της εταιρείας επεξεργασίας χρυσού στις Σκουριές έχει επιδοθεί σε μια διαρκή τρομοκράτηση των κατοίκων της περιοχής. Εδώ, ευτυχώς, ακόμα δεν έχουμε θρηνήσει θύματα. Βέβαια δεν μιλάμε για εκτόπιση πληθυσμού καθώς δεν είναι αναγκαία. Ποιος όμως πιστεύει ότι αν χρειαστεί δεν θα υπάρξει παρόμοια δράση από την εξουσία για να στηρίξει την εταιρεία και τα συμφέροντά της στις περιοχές με πλούσια κοιτάσματα χρυσού;

Λευτέρης Σ.

Μέρος Τέταρτο ANTI-ZAM ART

ΦΩΝΕΣ

Στην κόλαση ρυπαίνομαι απ' τα φώτα

που σκεπάζουν τα φοβισμένα βλέμματα

κάνει κρύο όσα ρούχα κι αν βάλω

τα διαπερνάνε τα χιλιάδες σας ψέματα

τα κορμιά όλα βρωμάνε σαπίλα

κι οι συνειδήσεις γίναν αρώματα

οι πληγές μας δε στάζουν πια αίμα

τις έχουν κλείσει όλες με κέρματα

Δεν θέλουμε να είμαστε φωνές

θέλουμε χώρο

Οι λέξεις με κουλάρουν οι λέξεις

που βγαίνουν από την οθόνη

το κουτί είναι τόσο τετράγωνο

που καταφέρνει και με κυκλώνει

η αλήθεια είναι τόσο σίγουρη

που αμέσως με τυφλώνει

η δισδιάστατη ξανθιά είναι τόσο όμορφη

που με καυλώνει

Δεν θέλουμε να είμαστε φωνές

θέλουμε χώρο

σου χαρίζουν τη σκλαβιά κι εσύ χαίρεσαι

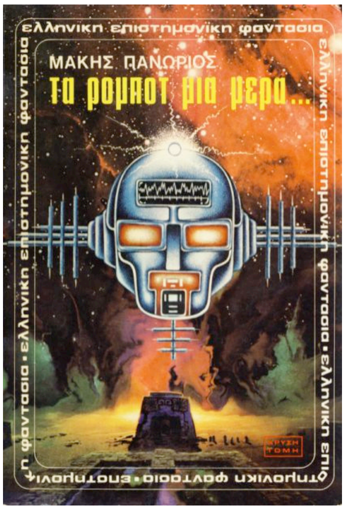
γιατί είναι ωραία σαν να 'ναι δώρο

BOB ANTIMARLEY

Μέρος Πέμπτο

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΤΑ ΡΟΜΠΟΤ ΜΙΑ ΜΕΡΑ
Μάκης Πανώριος, διηγήματα, εκδ. Χρυσή Τομή, 1979

Ο Κίμπο το ρομποτ παραμονεύει. Να σκοτώσει τον απάνθρωπο ανθρωπισμό. Από τη μακρινή δεκαετία του ΄70. Ενα αριστούργημα επιστημονικής φαντασίας από τον έλληνα πρωτοπόρο στο είδος. Εκείνες τις χρονιές υπήρχε προβληματισμός για τα ρομπότ που εκφράστηκε κυρίως από τους συγγραφείς SCI-FI. Μια σχετική θεματική που αναπτύχθηκε είχε να κάνει με το γεγονός ότι στην εποχή των ρομπότ ίσως παρατηρηθεί και η ταυτόχρονη **ρομποτοποίηση** των ανθρώπων... Αναφέρω ενδεικτικά τον Φίλιπ Ντικ.

Στην Ελλάδα ο Πανώριος γράφει τη δική του ιστορία. Όμως ακολουθεί η δεκαετία των ξεφτιλισμένων πασόκων (΄80) και οι ποιοτικοί άνθρωποι της τέχνης μένουν στην αφάνεια. Ακόμα και σήμερα η πλειοψηφία των ξεφτιλισμένων ακαδημαϊκών θεωρούν τους έλληνες συγγραφείς επιστημονικής φαντασίας (αναφέρω εκτός του Πανώριου ενδεικτικά και τον Διαμαντή Φλωράκη) σαν παραλογετεχνία. Ανακαλύψτε κι εσείς το έργο τους και δε θα χάσετε. Άλλωστε ο Κίμπο παραμονεύει.

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΥΡΩΠΗ ΤΟ 2085
Παναγιώτης Ξηρουχάκης, Αυτοχρηματοδοτούμενη έκδοση, Μυτιλήνη 2011

Διαβάστε εδώ την ιστορία: http://www.scribd.com/doc/131206084/%CE%95%CF%85%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B7-%CF%84%CE%BF-2085

Ο συγγραφέας, που αποτελεί και αρθρογράφο του περιοδικού μας, κάνει εδώ τη δεύτερη του συγγραφική εμφάνιση. Οι ιστορίες αυτές αρχικά εκδόθηκαν σε μορφή βιβλίου και στη συνέχεια ανέβηκαν στο internet. Το «**Ευρώπη το 2085**» αποτελεί συνέχεια λοιπόν του «**Έκτορας το 2065**» που είναι και το πρώτο βιβλίο του Ξηρουχάκη (και που μπορείτε να το διαβάσετε εδώ: http://www.scribd.com/ZAM%20%CE%95%CE%9A%CE%94%CE%9F%CE%A3%CE%95%CE%99%CE%A3). Η ιστορία έχει να κάνει με μία μελλοντική Ευρώπη όπου κυριαρχεί το χάος, η βία και ο πολιτικός αμοραλισμός. Άποψή μου ότι θυμίζει αρκετά Νόρμαν Σπίνραντ, Μπάλλαρντ και τους λοιπούς συγγραφείς της δυστοπίας. Η συνέχεια (και τέλος της τριλογίας) **«Το Λυκοφως του Τρόμου, 2085»** εκδόθηκε πρόσφατα και κυκλοφόρησε σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία.

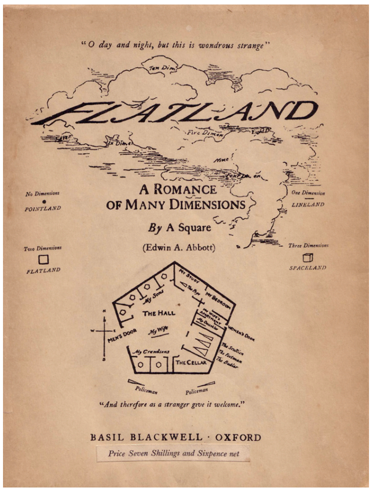
ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

ΛΕΞΗ ΚΛΕΙΔΙ – ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ, Wanda

Διαβάστε εδώ την υπέροχη φουτουριστική περιπέτεια της Wanda: http://www.mediafire.com/view/?3u4jwueqgyeuh5g. Η ιστορία αυτή συνδυάζει την κυβερνοπάνκ αισθητική με τη σουρεαλιστική προσέγγιση της πραγματικότητας και περιγράφει τη μάχη του ανθρώπου για να παραμείνει άνθρωπος σε έναν κόσμο απάνθρωπο.

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

FLATLAND : A romance of many dimensions – Η ΕΠΙΠΕΔΟΧΩΡΑ
Edwin A. Abbott, Seeley & Co., Λονδίνο 1884

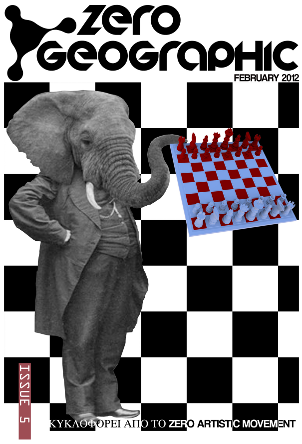
Στα 1884 κυκλοφορεί η νουβέλα **«Επιπεδοχώρα»** του κληρικού Έντουιν Α. Άμποτ. Το έργο αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο ο πρωταγωνιστής είναι ένα τετράγωνο που περιγράφει τον επίπεδο κόσμο των δύο διαστάσεων όπου κατοικεί και τους συμπολίτες του. Έναν κόσμο ιεραρχίας, μονοτονίας και απολυτότητας. Το σύνθημα της εξουσίας προς τους πολίτες είναι το «Φροντίστε το σχήμα σας». Στο δεύτερο μέρος ο τετράγωνος ήρωας γνωρίζει και άλλες διαστάσεις. Οι κάτοικοι του γραμμικού – μιας διάστασης – σύμπαντος δεν μπορούν να τον καταλάβουν. Γνωρίζεται όμως με μία σφαίρα πλάσμα του χωρικού, τρισδιάστατου κόσμου. Στο τέλος υποθέτει την ύπαρξη μιας πραγματικότητας τεσσάρων διαστάσεων.

Το έργο αυτό αποτελεί αριστούργημα επιστημονικής φαντασίας και μία ανελέητη κοινωνική σάτιρα.Τι άλλο σατιρίζει η επιπεδοχώρα παρά τη βικτωριανή κοινωνία της απολυτότητας και μονοτονίας; Όπως οι κάτοικοι τις επιπεδόχωρας δεν μπορούν να πιστέψουν ότι υπάρχει η διάσταση του ύψους, έτσι και οι απόλυτοι και μονόχνοτοι άνθρωποι δεν μπορούν να πιστέψουν ότι μία διαφορετική και εναλλακτική ζωή είναι δυνατή. Ο συγγραφέας μας λέει ότι δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε την εξουσία. Πάντα υπάρχουν και άλλες διαστάσεις. Πάντα υπάρχουν και άλλα για να μάθουμε.

ΕΚΤΟΡΑΣ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

Zero Geographic Vol.5

Περιέχει:

1. Αιρετικοί διανοούμενοι και η συνεισφορά τους στον αναρχισμό
2. Θεωρίες Εξάρτησης
3. Αντι-τέχνη του Ζ.Α.Μ. – «Κινέζικη» Ποίηση και μουσική

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/download.php 4tn7zy5tac91zmu

Zero Geographic Vol.6

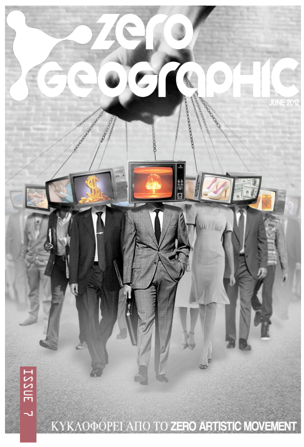

Περιέχει:

1. Ευέλικτη παραγωγη-Άτυπη εργασια, Ευέλικτη διακυβέρνηση-Άτυπη δημοκρατία
2. Δυστοπία και Τιμωρία
3. Αντι-τέχνη του Ζ.Α.Μ.

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/?7lam2pfu7x8a04e

Zero Geographic Vol.7

Περιέχει:

1. Θρησκεία και Εξέγερση
2. Συνέντευξη Συνθετικών
3. Αντι-τέχνη του Ζ.Α.Μ.
4. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/?qmbcrkpx3n1zpll

Zero Geographic Vol.8

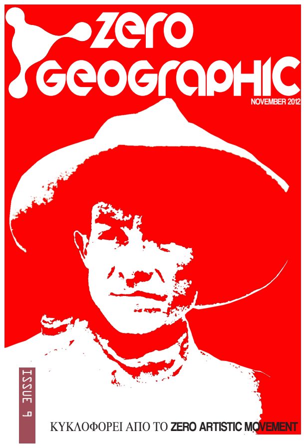

Περιέχει:

1. Ουτοπικοί Σοσιαλιστές
2. Η Επίδραση της Αναρχικής Ιδεολογίας στο Κίνημα του Νταντα΄ϊσμού
3. Δυστοπία 3ο Αφιερωμα
4. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
5. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/?3v9rnn7z25j6ojj

Zero Geographic Vol.9

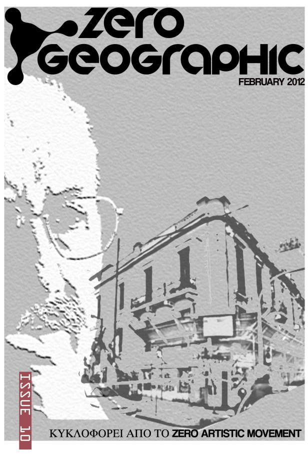
Περιέχει:

1. Δυστοπία και Νεοφιλελευθερισμός
2. Αγκούστο Σαντίνο
3. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
4. Παρουσίαση Βιβλίων και Εντύπων

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/?2i5n2u8gfmsgcx5

Zero Geographic Vol.10

Περιέχει:

1. Τρόμος και Εξουσία
2. Ο Αγώνας των Κατοίκων της ΒΑ Χαλκιδικής Ενάντια στα Μεταλλεία Χρυσού και η στάση των Ψευτό-οικολόγων
3. Αφιέρωμα - Χρόνης Μίσσιος
4. Αντι-τέχνη του Z.A.M.
5. Οι Ιταλοί Μετρ του Τρόμου
6. Παρουσίαση Περιοδικών (Fanzine) και οχι μόνο

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/?ahsrw8kae1oa2no

ZERO ARTISTIC

MOVEMENT